

Her İdari yapı bürokrasi ile kaimdir. Ancak aşırı merkeziyetçiliğin yarattığı bürokrasi hastalığı karşımıza bir hastalık, yoğun evrak trafiği karmaşa, anarşi, yetkisizlik ve belirsizlik olarak çıkar.

Bürokrasi hastalığı olumsuz davranıştan, işi yokuşa sürmekten, engellemekten, soğuk itici ve kaba davranıştan zevk almak, tatmin olmaktır.

İnsanların yetişme tarzı ve kompleksleriyle ilgili olan bu husus koyu merkeziyetçi yönetimlerde, yurttaşı devletten soğutan bir afet, çaresiz bir bela haline gelir.

1950 öncesinde cebarrut devlet ve anlayışı büyük çapta, silinmesine rağmen, bunun izleri ve artıkları halen vardır.

En ufak memurda bile görünen ”**ben devleti temsil ederim**” hava ve hevesi, yurttaşa tepeden bakma, ona ikinci sınıf insan muamelesi yapma yaklaşımlarının menfi örnekleri sayılamayacak kadar çoktur.

İngiliz yapımı ”**emret başkanım**” televizyon dizisi birden yapılmaz devlet anlayışımız buna manidir. Kendi kendisini eleştirmeyen veya eleştiriye bir sistem hastalıklarını azaltamaz aksine her geçen gün artarak kangren haline getirir.

Olaya mahallinde vaziyet edecek ve çözecek kademeleriniz yoksa her şeyi ve problemi başkente yazmak durumundasınız. Sonra bu tabloda yoğun evrak trafiği, gecikme, kargaşa, eziyet ve işkence çıkar. Sistem kendi koyduğu engelleri aşmanın mücadelesini verir. Sonunda ise, yorgun, bezgin ve çaresiz insanlar ortaya çıkar.

Herkesin şikayetçi olduğu bu ortam, çözümsüzlüğün ve çaresizliğin içerisinde adeta felç olur.

Bu nasıl iştir? ve verdiği para ile hizmet satın alma durumunda olan yurttaşla, hizmet yerinde

işkenceyle muhatap olurlar.

Bürokrat halka karşı değil, merkeze yani devlete karşı sorumludur. Onu kontrol etmesi gereken hizmetin muhatabı ise HALK sistemin dışındadır ve vergi verir, ücret öder, ama asla hesap soramaz. Aksak ve eksik demokrasi yerel demokrasi yokluğu, egemenliğin tek elde ve merkezde toplanmasının doğal sonucu budur.

Kamuda üç farklı görev statüsü vardır. İşçi, memur, sözleşmeli. Bu üç ana gurup arasındaki astronomik ücret farklılıkları vardır.

Hiyerarşi alt-üst edilmiştir. Bir kısım il müdürlüklerinde, müdür kendi durumundaki maaş sıralamasında 148 sıraya düşmüştür. Yatırımcı daireleri ise doktor ve ebenin maaşı şehirdekinin aynısı olduğu müddetçe buralarda elaman çalıştırmak mümkün müdür? Dünyanın neresinde böyle bir sistemsizlik, karmaşa ve kargaşa vardır.

Çalışanla, çalışmayanı bir tutan, tembelliği ve miskinliği temsil eden ve dünyada bir başka örneği bulunmayan kamudaki memur teminatı kaldırılmalıdır. Bu sistemde dalga geçen, görevini kötüye kullanan, zamandan çalan, işkence eden, rüşvet alan aslında kamuda barınmaması gerekmektedir.

Bu gün Milli Eğitim, Sağlık Bakanlığı başta olmak üzere, hemen hemen bütün bakanlıklarda çöreklenmiş partizan kadroların hatta iktidarla uyumlu, fakat devletin temel felsefesi ile kavgalı insanların varlığı söz konusu ise yine bu yüzdendir. Hastalığın Bakanlıkların el değiştirmesiyle, birkaç ayda iyileştirileceği ise hayaldir.

Tahribat kısa sürede onarılmayacak kadar derin.

Sistemi yeniden kurmanın ve yerleştirmenin güçlüğü dolayısıyla. Çünkü bu iş köklü bir zihniyetin yani "**Bana ne** hastalığından **toplumun**" kurtarılmasıdır. Bütün partileri sıçrayan bu hastalık alışkanlığından vazgeçilmelidir. Artık devlet hizmetinde "sizin adamınız, bizim adamımız" çekişmesinin kimseye yarar sağlamadığı hatta tam tersine herkesin işini güçlendiği görülmelidir.

Her iktidar kendi ekibini kurma politikalarından, uyum içinde yani bu kavramının gerisinde partizanlığın, iktidarla kul/köle olacakları işbaşına getirme düşüncesinin yattığı görülmez olmuştur. Kalın Sağlıcakla!...